

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200336
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1018200336.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného J. N., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 09.02.2018 sp. zn. 0T/180/2017, na verejnom zasadnutí konanom 05. apríla 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. N., nar. XX.XX.XXXX sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 09.02.2018 sp. zn. 0T/180/2017 bol obžalovaný J. N. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 27.11.2017 v čase okolo 17:30 hod. v U. na ul. Y. mýto č. XX v priestoroch reštaurácie s kaviarňou pod názvom Le R. po tom čo G. Q. odišla z reštaurácie do kuchyne objednal si jedlo a na pulte za barom nachádzajúcim sa v uvedenej reštaurácii nechala svoj mobilný telefón zn. Y. E XXXX C. M4 G., bielej farby, Z. číslo: XXX XXX XXX XXX XXX spoločne so SIM kartou spoločnosti T J. a nabíjačkou k predmetnému mobilnému telefónu, využívajúc jej neprítomnosť tento zobral a vložil si ho do ľavého vrečka bundy, ktorú mal oblečenú na sebe, čím uvedeným konaním spôsobil poškodenú G. Q. škodu odcudzením vo výške najmenej 100 eur, pričom uvedeného konania sa dopustil po tom čo dňa 15.11.2017 v čase o 15:40 hod. v U. na Z. ceste, v K. centre G. v priestoroch predajne U. zobral tovar v celkovej hodnote 12,26 eur, za čo mu bola dňa 15.11.2017 príslušníkom Policajného zboru Bratislava Trnávka uložená bloková pokuta 30 eur blokom na pokutu nezaplatenú na mieste číslo XXXXXXXX, pričom následne bolo zistené, že obvinený bol dňa 23.03.2016 Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I pod číslom konania 3T/6/2016, právoplatným dňa 23.03.2016 uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ ods.3 písm. b/ k § 14 Trestného zákona a taktiež, že bol Okresným súdom v Dunajskej Strede pod číslom konania 2T/103/2015 uznaný vinným aj z trestného činu krádež podľa § 212 ods. 2 písm. a/ ods. 3 písm. a/ Trestného zákona.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný J. N., smerujúce výlučne do výroku o treste. V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný iba stručne namietal, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradeným na výkon trestu so

stredným stupňom stráženia je neprimerane prísny trestom. Poukázal na to, že spáchal iba drobnú krádež, odcudzenú vec vrátil, čím žiadna škoda nevznikla.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný J. N., jeho obhajca a prokurátorka krajskej prokuratúry. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti poškodenej G. Q., nakoľko na takýto postup boli splnené všetky zákonné podmienky.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám mu uložil miernejší trest so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň sa domáhal, aby odvolací súd neustálil (vypustil) prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a to s poukazom na právnu kvalifikáciu skutku podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. t. j. páchatel bol za takýto trestný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné zamietnuté, nakoľko výrok o treste je primeraný a zákonný.

Obžalovaný J. N. na verejnom zasadnutí nevyužil svoje právo na prednes konečného návrhu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného J. N. nie je dôvodné.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany obžalovaného iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný J. N. na hlavnom pojednávaní konanom 09.02.2018 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne samosudca okresného súdu prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd I. stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a vyhlásil podľa § 257 ods. 8 Tr. por., že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolania obžalovaného, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému J. N. bol v predmetnej trestnej

veci uložený primeraný a spravodlivý trest, vrátenie jeho výmery, pričom treba konštatovať, že nenastali zákonné podmienky pre uloženie eventuálneho podmiennečného trestu odňatia slobody, prípadne trestu povinnej práce, alebo iného samostatného druhu trestu nespojeného s výkonom trestu odňatia slobody.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadrí morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatela trestného činu sa musia opierať o skutočný stav veci a musia z neho vyplynúť.

Prvostupňový súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. Obžalovanému priťažuje to, že sa jedná o špeciálnu recidivistu.

Nepochybil okresný súd, keď vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný bola v minulosti za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Táto priťažujúca okolnosť sa však nevzťahovala na odsúdenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/6/2016, ani na odsúdenie Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/103/2015 (nakoľko vo vzťahu k týmto odsúdeniam išlo o kvalifikačný znak podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. t. j. páchatel bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený), ale sa vzťahovala na predchádzajúce odsúdenia, ktoré vyplynuli z odpisu registra trestov, predovšetkým na odsúdenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/160/2013, odsúdenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2T/43/2011 a odsúdenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/478/2012. V tomto smere požiadavka odvolateľa, aby sa na túto priťažujúcu okolnosť neprihliadalo, nebola dôvodná.

Za situácie, keď pomer zistených a ustálených priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol rovnaký, neprichádzalo do úvahy znižovanie alebo zvyšovanie príslušnej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu.

Nakoľko v posudzovanej veci sa vychádzalo z rozpätia trestnej sadzby od 6 mesiacov do 3 rokov, v jej rámci bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, t. j. v dolnej polovici trestnej sadzby, keďže v osobe obžalovaného treba vzhliadnuť aj špeciálneho recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťal majetkovej trestnej činnosti, pričom ani predchádzajúce odsúdenia nevedli k jeho náprave a zmene spôsobu života.

S poukazom tak na charakter skutku, ako aj osobu obžalovaného i jeho kriminálnu minulosť, krajský súd vyvodil, že uloženie iného druhu trestu, akým je iba nepodmienečný trest odňatia slobody, neprichádza vôbec do úvahy. V tomto smere je preto odôvodnené také preventívne pôsobenie na obžalovaného, ktoré mu účinne zabráni v dopúšťaní sa majetkovej trestnej činnosti, pričom je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť represiou v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody. Takýto druh trestu odráža v sebe nielen minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, ale tiež jeho vývoj z hľadiska možného páchania trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené, požiadavka obžalovaného, aby mu odvolací súd uložil miernejší trest, bola zjavne neopodstatnená. Napokon aj samotná výmera trestu odňatia slobody bola primeraná a spĺňala podmienky ustanovenia § 34 Or. zák. v každom smere.

Okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, keďže obžalovaný v posledných desiatich

rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

Odvolací súd na podklade uvedených úvah, keďže nezistil riadny relevantný dôvod na prípadnú zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa, odvolanie obžalovaného J. N. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.